

Атаманчук Н. М. Інклюзивне навчання дітей з особливими потребами / Н. М. Атаманчук // Фізична реабілітація та здоров'язбережувальні технології: реалії і перспективи : матеріали II Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, 24 листопада 2016 р. [гол. ред. Л. М. Рибалко]. – Полтава : ПолтНТУ імені Юрія Кондратюка, 2016. – С.24-25.

Атаманчук Н. М., к. психолог. н., доцент

Полтавський національний педагогічний університет
імені В. Г. Короленка

ІНКЛЮЗИВНЕ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ

Демократичні перетворення України зумовили нове бачення, розуміння та переоцінку багатьох сталих положень. Інклюзивне навчання є пріоритетним напрямком розвитку освіти.

«Інклюзивне навчання – це комплексний процес забезпечення рівного доступу до якісної освіти дітям з особливими освітніми потребами шляхом організації їх навчання у загальноосвітніх навчальних закладах на основі застосування особистісно-орієнтованих методів навчання, з урахуванням індивідуальних особливостей навчально-пізнавальної діяльності таких дітей» (Концепція розвитку інклюзивної освіти. Наказ МОН від 01.10.2010 № 912). За інклюзивного навчання всі учні, зокрема і діти з особливими потребами, отримують освіту в звичайних загальноосвітніх класах за місцем проживання. В разі необхідності можуть розраховувати на підтримку як у навчальному процесі, так і з перепланування школи, класів, програм і діяльності з тим, щоб всі учні без виключення навчалися і проводили час разом.

Умови інклюзивного навчання пристосовують дитину з особливими потребами до звичайних навчальних закладів починаючи з дитячого садочку. Результати позитивного впливу інклюзивного навчання можна простежити та визначити вже при переході дошкільника у початкову школу.

Так, проведене нами дослідження внутрішньої позиції школяра показало, що в умовах інклюзивної освіти, порівняно з спеціальними закладами: менший відсоток дітей, у яких домінує ігровий мотив; більший відсоток дітей, у яких домінує пізнавальний мотив діяльності; більший відсоток дітей, які обирають "шкільний варіант" ставлення до школи та навчання, орієнтовані на власне шкільний зміст та шкільні норми організації діяльності, визнають авторитет вчителя [1].

Нами виявлено, що в умовах інклюзивної освіти, порівняно з спеціальними закладами: менший відсоток дітей з низьким та середнім рівнем сформованості соціально-психологічної готовності; більший відсоток доброго та високого рівнів сформованості соціально-психологічної готовності до школи. Діти з особливими потребами незначного рівня порушення мають ті ж самі закономірності психічного розвитку, що і здорові діти. Використовуючи засоби психолого-педагогічного супроводу таких дітей в інклюзивних навчальних закладах можна сприяти кращої адаптації, компенсації та соціалізації дошкільників з особливими потребами до навчання в школі.

Психолого-педагогічний супровід дитини з особливими освітніми потребами в умовах інклюзивного навчання – це система професійної діяльності психолого-педагогічного колективу. Мета якої – організувати співпрацю з дитиною, спрямовану на самопізнання, пошук шляхів саморегуляції внутрішнього світу і системи взаємостосунків. Саме через це науковцями започатковано новий напрям роботи, який відображає вимоги сьогодення і спрямований на забезпечення можливості дітей з порушенням психофізичного розвитку здобувати якісну освіти на рівні зі здоровими однолітками. Йдеться про забезпечення інклюзивного навчання цієї категорії дітей.

Література

1. Атаманчук Н. М. Психологічна готовність дітей з особливими потребами до школи в умовах інклюзивної освіти / Н. М. Атаманчук // Наука і освіта. –

Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського, 2014. – №6/ СХХІІІ. – С.11-16.